

ALIEKE NIELEN: „WIJ KUNNEN NOG VEEL LEREN VAN INDIA”

ONLANGS IS ALIEKE NIELEN VOOR HAAR STUDIE PEDAGOGIEK BIJNA EEN HALF JAAR IN INDIA GEWEEST. ZE HEEFT ER EERST IN EEN GROOT OPVANGCENTRUM MET SCHOOL VOOR (GEHANDICAPTE) KINDEREN GEWERKT EN IS DAARNA HET LAND DOORGE-REISD. AAN DE ALPHENAAR VERTELT DE JONGE VROUW HOE ZIJ DIT HEEFT BELEEFD.

Door Jolanda van Luinen

OVER HAAR JEUGD

Nu woon je in Tilburg, maar je bent een ‘echte’ Alphense, toch?

„Klopt. De eerste twee jaar van mijn leven heb ik gewoond in de Torenstraat. Mijn drie jaar jongere broertje is geboren aan de Watermolen, waar hij en mijn ouders nog steeds wonen. Vroeger zaten hij en ik veel op elkaars lip en hadden we regelmatig ruzie. Sinds ik in Tilburg op kamers woon, gaan we wel eens gezellig samen stappen. Onze familieband is nog sterker geworden sinds hij en mijn ouders me in de meivakantie hebben opgezocht in India.”

OVER PLANNEN MAKEN

Dat jij maatschappelijk bewust bent, zat dat er jong in?

„JufLyde van de Bonifaciussschool vond voor groep 7 en 8 niet alleen rekenen en taal belangrijk, maar stimuleerde ook ons maatschappelijk bewustzijn. In rekenen was ik niet goed, de rest deed ik fluitend. In 4 vwo, op het Groene Hart Centrum, ben ik blijven zitten. Toen ben ik naar 5 havo gegaan. Ooit heb ik advocaat willen worden, maar eigenlijk wilde ik geen criminelen verdedigen. Toen dacht ik aan de hbo-opleiding maatschappelijke dienstverlening, waarmee ik maatschappelijk werker wilde worden. Dat plan veranderde toen ik een folder over de hbo-opleiding Pedagogiek in handen kreeg. Dat voelde meteen goed. Toch heb ik er in het eerste studiejaar met de pet naar gegooid. In het tweede jaar liep ik voor een dag in de week stage bij Huize Ursula, waar ik mensen met een verstandelijke beperking begeleidde en verzorgde. Pas toen ik zag waar ik het voor deed, ben ik keihard gaan studeren. Nog steeds werk ik met plezier bij Ursula, maar nu als oproepkracht.”

OVER VER VAN HUIS ZIJN

Het bleef niet bij die ene stage. Vertel eens?

„In het derde jaar van de studie moesten we een uitgebreidere stage doen. De meesten zochten een stageplaats in Nederland; ik had altijd geroepen dat ik naar het buitenland wilde. In India zou ik fulltime op een school kunnen werken. Van mijn coördinator mocht ik daar naartoe. Verder dan naar Polen was ik zonder mijn ouders niet geweest en gevlogen had ik ook nog nooit. Voor ik op 27 januari naar India kon vertrekken, samen met jaargenoten Eelke en Laura, heb ik eerst veel prikken moeten halen. Eenmaal aangekomen op onze bestemming werden we direct opgenomen in het gezin van de eigenaar van stichting Holy Cross. Zijn vrouw was als een tweede moeder voor

Alieke Nielen vertrekt in januari opnieuw naar India, deze keer voor een bezoek.

Foto: PR

me. En een docent op de school waar ik ging werken, was als mijn broer. Ik voelde me zo welkom dat ik geen moment heimwee heb gehad.”

OVER DE STAGE

Wat moeten wij ons voorstellen bij een stage in India?

„Via Holy Cross worden ongeveer vierduizend kinderen geholpen. Ik heb er een geweldige tijd gehad. Gezonde en gehandicapte kinderen speelden er samen en dat begeleidde ik. Ook adviseerde ik ouders en gaf ik workshops aan leerkrachten. Bijvoorbeeld over het zelfstandig maken van blinde kinderen. Waar ik verbleef had je twee soorten scholen: de English Medium school, die door ouders en sponsors betaald werd, en de Tamilschool voor arme kinderen. Ik sprak er Engels, maar heb ook geleerd om boodschappen te doen in de Tamiltal. In India wordt vaak binnen de eigen familie getrouwd, waardoor er veel gehandicapten zijn. De overheid doet niets voor hen, want gehandicapten leveren niets op. In Huize Ursula krijgen epilepsiepatiënten een helm op, zodat ze bij het vallen geen hoofdletsel oplopen. In India halen ze enkel spijkers uit de muur die op valhoogte zitten. Wat ook anders is: voordat ik op stage ging, had ik bij de kerstcollecte in de kapel van Huize Ursula geld ingezameld om in India aan een goed doel te geven. Tijdens mijn stage bleek dat mijn Indiase ‘broer’ eenzelfde bedrag bij elkaar had gespaard voor zijn bruiloft. Hier had hij twee jaar over gedaan. Daar voelde ik me best opgelaten over. Gelukkig heb ik met mijn geld veel goede dingen kunnen doen.

Zo heb ik er, samen met de directrice, een ‘sciencelab’ en een speelkamer mee ingericht. De stage zou vijf maanden duren, maar vanwege de warmte ging de school dicht. Eelke, Laura en ik wilden nog niet naar huis en zijn toen – gedeeltelijk samen – van het uiterste zuiden naar het noorden gereisd.”

OVER DE RONDREIS

Wat waren zoal de verschillen tussen India en Nederland?

„Alles. Er is werkelijk niks hetzelfde. Mensen zijn er rijk of juist heel arm. In het verkeer sta je doodsangsten uit. Indiërs wassen hun kleding in smerige rivieren. Koeien, geiten en olifanten lopen op straat en poepen daar, wat erg stinkt. Dieren eten uit vuilnisbakken. Bedelaars worden geslagen en weggejaagd. Mensen gaan dood langs de kant van de weg. Toch heb ik ook iets moois gezien: in India ben je op de eerste plaats mens en daarna pas aanhanger van een bepaald geloof. In grote delen van het land gaan Hindoes, moslims, christenen en sikhs vredig met elkaar om. Daarvan kunnen wij in Nederland nog veel leren. Van die drie maanden ‘vrij’ heb ik drie weken alleen gereisd. Ik vond dat niet gevaarlijk, wel soms ongemakkelijk. Hoewel ik geen blond haar en blauwe ogen heb, en me voor het reizen inheems kleedde, werd er schaamteloos naar me gestaard. Misschien viel ik op omdat ik langer ben dan de meeste mensen daar. In die drie weken hebben ik geen ‘witten’ gezien. En dat was goed, want ik wilde me helemaal openstellen voor de cultuur en bewoners van India. Bij die cultuur hoorde ook het eten van geiten-

hersen en het ‘dode geiten festival’ met Pasen. Een geslachte geit hangt dan midden op straat aan een hek, met doorsneden keel. Het bloed wordt gedronken en geeft vlekken op het zand en de mensen. Aan de stukken vlees zitten na verloop van tijd vliegen en stof. Echt, sindsdien eet ik veel minder vlees. Ik ben er een keer heel ziek geworden. Ik kon geen eten en drinken binnenhouden. Omdat ik ‘wit’ ben, was ik bij de dokter als eerste aan de beurt. Met ORS en pillen keerde ik terug naar mijn eigen wc. Overigens, als wc-papier gebruik je daar een bakje water dat je, met je linkerhand, tegen je kont kletst. Het was wel even wennen dat je linkerhand in India als ‘onrein’ wordt beschouwd. Eten doe je daarom alleen met je rechterhand, echter zonder bestek.”

OVER TERUGKOMEN

Je bent bijna een half jaar weggevoest. Hoe was je thuiskomst?

„Op de dag dat ik naar huis zou gaan, 4 juli, was onze vlucht gecancelled vanwege een ontruiming van vliegveld Heathrow, de dag ervoor. Dus moesten we wachten. Ik had Nederland al zien liggen en wilde zó graag naar huis. Mijn school had zomervakantie. Met leerlingen napraten over wat ik beleefd had, was er daardoor niet bij. Evengoed komt je verhaal niet over als je het navertelt. Je moet er geweest zijn, om te weten hoe het was: mensen die met weinig tevreden zijn. Het prachtige strand. De dieren in de jungle. De drukke, warme, stoffige stad. Verminkte kinderen die moeten bedelen. Dit zijn allemaal verschillende gezich-

ten van India. De mensen in Nederland vond ik opeens vreselijk materialistisch en ik besepte dat ik vóór mijn stage ook zo was. Mede door een infectie zat ik bij terugkomst niet lekker in mijn vel. Daarbij kwam dat er in mijn omgeving en op mijn werk mensen waren overleden, in de tijd dat ik weg was. Mijn familie heeft me in dit alles goed opgevangen. Als ik wil, mag ik van hen – net als in India – eten met mijn handen. Mijn reisgenootjes mogen dat niet bij hen thuis.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen wij nog van Alieke Nielen verwachten?

„In januari ga ik terug naar India, voor de bruiloft van mijn ‘broer’. Voor volgend jaar heb ik drie opties in mijn hoofd. Óf ik ga alsnog rechten studeren en daarna werken in de kinderbescherming, óf ik ga de opleiding tot doventolk doen, óf ik ga een jaar geld verdienen en vervolgens naar India of een ander arm land. Maar eerst moet ik mijn opleiding Pedagogiek goed afronden. Voor mijn stageverslag had ik trouwens een 9.”

Naam: Alieke Nielen

Geboortedatum: 20 november 1986

Geboorteplaats: Leiderdorp (ziekenhuis), opgegroeid in Alphen

Beroep: student Pedagogiek, oproepkracht Huize Ursula (Nieuwveen)

Relatie: single

Kinderen: geen

Hobby's: lezen, reizen (sinds India)